

Dosarul nr. 2rac-219/18

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – L. Lupașco,
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu,

ÎNCHEIERE

20 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Tatiana Vieru,
Iuliana Oprea, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului, declarat de către Liceul de Limbi Moderne și Informatică „LLMI” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Liceul de Limbi Moderne și Informatică „LLMI” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății Comerciale „Lux Edem Consulting” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la recunoașterea dreptului de ipotecă încetat,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 01 februarie 2018, prin care s-a respins apelul declarat de către Liceul de Limbi Moderne și Informatică „LLMI” Societate cu Răspundere Limitată, s-a menținut hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani din data de 25 septembrie 2017,

CONSTATĂ:

La 22 decembrie 2016 Liceul de Limbi Moderne și Informatică „LLMI” Societate cu Răspundere Limitată (*în continuare „LLMI” SRL*) s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SC „Lux Edem Consulting” SRL cu privire la recunoașterea dreptului de ipotecă încetat, instituit în baza contractului de ipotecă nr.2484 din 13 aprilie 2012, obligarea ÎS „Cadastru” să radieze din Registrul bunurilor imobile ipoteca instituită asupra bunului imobil situat în mun. Chișinău, bd. Moscova 4/2 . (f.d.4-6)

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că la 26 martie 2012 SRL „Studium” a încheiat cu SC „Lux Edem Consulting” SRL contractul de împrumut nr.2. Prin acest contract SC „Lux Edem Consulting” SRL i-a acordat SRL „Studium” un împrumut în mărime de 210 000 euro, cu termenul scadenței la 27 martie 2013 și dobânda de 10% anual. Reclamantul menționează că pentru asigurarea executării contractului de împrumut în calitate de garant ipotecar la 13 aprilie 2012 a încheiat cu SC „Lux Edem Consulting” SRL contractul de ipotecă nr.2484. Prin acest contract s-a ipotecat bunul imobil (construcție de cultură și agrement), situat în mun. Chișinău, bd. Moscova 4/2. Reclamantul susține că la 08 noiembrie 2016, Camera înregistrării de Stat a emis decizia

privind radierea din Registrul de Stat al persoanelor juridice SRL „Studium” din 04 aprilie 2000, în legătură cu decizia fondatorului. Prin urmare, din momentul lichidării și radierii din Registrul de stat al persoanelor juridice, toate obligațiile lui SRL „Studium” de jure sunt stinse, inclusiv obligațiile acesteia din contractul de împrumut nr.2 din 26 martie 2012, încheiat cu SC „Lux Edem Consulting” SRL, iar stingerea acestor obligații, constituie temei pentru stingerea dreptului de ipotecă, instituit prin contractul de ipotecă, dreptul de ipotecă nu poate să existe, dacă nu este obligația garantată prin ipotecă. Mai mult ca atât, SC „Lux Edem Consulting” SRL anterior nu a depus nici o cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Studium” privind încasarea datoriei în mărime de 210 000 euro în baza contractului de împrumut, termenul de prescripție extinctivă expirând la data de 27 martie 2016.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din data de 25 septembrie 2017 s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de „LLMI” SRL. (f.d.41, 43-46)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 01 februarie 2018 a fost respins din lipsă de temei apelul declarat de „LLMI” SRL, menținută hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din data de 25 septembrie 2017. (f.d. 133, 134-147).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 26 martie 2018 „LLMI” SRL a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.(f.d.151-154)

În motivarea recursului recurentul a indicat, că instanțele de judecată au interpretat în mod eronat legea și în acest sens au aplicat eronat normele de drept material, au apreciat arbitrar probele prezentate la materiale cauzei. Mai mult ca atât, instanțele de judecată nu au dat apreciere și nici o încadrare juridică faptului lichidării SRL „Studium” și radierii acesteia din Registrul de Stat al persoanelor juridice, nu au combătut argumentele referitor la legătura direct-proporțională între lichidarea SRL „Studium” și recunoașterea dreptului de ipotecă încetat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1), (2) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 01 februarie 2018, contestarea depusă de „LLMI” SRL la 26 martie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către „LLMI” SRL, este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că „LLMI” SRL indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a II - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin.(1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea lucrurilor pe când în recursul declarat de către „LLMI” SRL asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă „LLMI” SRL și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de „LLMI” SRL inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin.(1), (2), 433 lit. a), 440 alin.(1), (1¹) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Liceul de Limbi Moderne și Informatică „LLMI” Societate cu Răspundere Limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecători

Iuliana Oprea

Maria Ghervas